

BOŽIE POVOLANIE KONAŤ MISIU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Moj 11,1–9; 1Moj 12,1–3; Dan 9,24–27; Mat 1,21; 1Moj 12,10–13,1; Sk 8,1–4; Sk 1,8

ÚVODNÝ TEXT

„Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ (Sk 1,8)

Boh nás niekedy môže vyviešť z miesta, kde sa cítíme pohodlne a bezpečne, a urobiť z nás svojich svedkov. Niekedy môže byť táto zmena použitá na usku-točnenie Jeho zámerov, ako napríklad v príklade rozptýlenia ľudí v príbehu o veži Babel. „Toto rozptýlenie bolo prostriedkom na osídlenie celej zeme. Boží úmysel sa splnil práve tým, čím mu chceli ľudia zabrániť.“ (PP 120; NÚD 52) Abrahám medzitým odišiel zo svojej domovskej krajiny do inej (1. Mojžišova 12). Jeho konanie malo slúžiť naplneniu svedectva, ktoré mu dal Boh. Aj Ježišovi učeníci prešli od konania evanjelizácie medzi svojimi (Skutky 3) k vydávaniu svedectva vo vzdialenejších krajoch (Sk 8,1–4). V Skutkoch 1,8 Ježiš stanovil princíp evanjelizácie, keď učeníkom povedal, aby začali lokálne, v Jeruzaleme a v Judsku, potom aby sa presunuli do Samárie a napokon zves-tovali po celom svete.

Ale aj keď neopustíme našu domovinu, Boh chce, aby sme oslovovali ľudí okolo nás. Keď cirkev v Jeruzaleme začínala byť spokojná, jej členovia boli roz-ptýlení. Áno, ľudia trpeli a boli prenasledovaní. Ale tieto nešťastné udalosti sa stali prostriedkom na šírenie dobrej správy po celom svete.

OSNOVA LEKCIE

Témou tejto lekcie je už konkrétne Božie povolanie Jeho detí, aby boli požehnaním pre svoje okolie a niesli mu posolstvo o ponúkanej záchrane. Ani v starozmluvnom, ani v novozmluvnom období nebolo jednoduché opustiť vlastnú „komfortnú zónu“ a prijať toto pozvanie. Napriek tomu je ochota prijať Božiu výzvu základom toho, čo znamená byť Božím dieťaťom a Ježišovým nasledovníkom.

- 1Moj 11,1–9: Výzva opustiť našu „komfortnú zónu“ (nedeľa)
- 1Moj 12,1–3: Pozvanie byť požehnaním pre druhých (pondelok)
- 1Moj 12,10–13,1: Ľudská slabosť a neľahká misijná úloha (utorok)
- 1Moj 8,1–4: Prvotná cirkev a jej úloha (streda)
- 1Moj 1,8: Kde začať? Tam, kde sme! (štvrtok)

KROK DO NEZNÁMA

¹Na celej zemi bola jednotná reč a jednotné slová. ²Keď sa ľudia pohli od východu, našli rovinu v krajine Šínár a usadili sa tam. ³Povedali si medzi sebou: „Podíme, narobíme si tehál a vypálme ich!“ Tehly používali namiesto kameňa a asfalt namiesto malty. ⁴Potom povedali: „Podíme, vybudujeme si mesto a vežu, ktorá svojím vrcholom bude siahať do neba! Tak sa preslávim a nerozptýlime sa po celej zemi.“ ⁵Hospodin však zostúpil, aby sa pozrel na mesto a vežu, ktorú stavali ľudia. ... ⁸Tak ich Hospodin odtiaľ rozptýlil po celej zemi a prestali stavať mesto. (1Moj 11,1–5.8)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aby sme mohli osloviť druhých, Boh nás niekedy môže vyviešť z našej „komfortnej zóny“. Túžba zostať len tam, kde sa cítime doma, teda s ľuďmi rovnakej kultúry, rovnakého zmýšľania, rovnakej národnosti alebo sociálnej vrstvy, nás môže viesť k sebestvety alebo dokonca k hriechu. O tomto nebezpečenstve sa môžeme naučiť aj z príbehu o Bábele.

Uvažuj o texte 1Moj 11,1–9. O čo sa usilovali ľudia v danom príbehu? Aké boli ich motívy? Prečo im Boh prekazil ich zámer?

Príbeh o babylonskej veži odhaľuje veľkú ctižiadosť ľudí. Plánovali postaviť monumentálnu stavbu, aká neexistovala nikde inde na svete, „vežu, ktorá svojím vrcholom bude siahať do neba! Tak sa preslávim.“ (1Moj 11,4)

Zdá sa, akoby sa za tisícročia od tejto udalosti nič nezmenilo. Aj dnes sa ľudia snažia konať podobne. Či už cez politiku, umenie, obchod alebo dokonca náboženstvo, usilujú sa „urobiť si meno“, presláviť sa. Písmo nás učí, že všetky takéto snahy sú v konečnom dôsledku márne (Kaz 2,1–11).

Biblia hovorí, že ľudia chceli postaviť vežu (1Moj 11,4), aby sa vyhli rozptýleniu po povrchu zeme. Za snahou držať pospolu boli veľmi sebecké pohnútky. Boh mal však úplne iný plán.

Ľudia sa síce dokázali zjednotiť, ale len na naplnenie vlastných plánov. Hospodin však povedal: „Sú jeden národ a všetci hovoria jednou rečou. Toto je iba začiatok ich výčinov; teraz im už nič nezabrání uskutočniť všetko, čo si zaumienia.“ (1Moj 11,6) Ambiciózný plán ľudí bol v skutočnosti zlý, hriešny.

Hoci to Písmo výslovne nehovorí, Ellen Whiteová poznamenáva, že neverili Božiemu zaslúbeniu o tom, že už nikdy nezničí zem vodou (1Moj 9,14.15). Ich motivácia stavať vychádzala zo snahy zaistiť si bezpečie. Spoliehali sa na seba, nedôverovali Božiemu slovu. Nech už boli ich pohnútky akékoľvek, Boh vedel, že ich úmysly neboli čisté. Ľudia boli naplnení sebeckými ambíciami, a tak im Hospodin zabránil dosiahnuť stanovené ciele.

APLIKÁCIA

- Si súčasťou nejakého spoločenstva, kde sa cítiš príjemne? Akým spôsobom by si mohol nadviazať kontakt s ľuďmi, ktorí patria do inej komunity, inej sociálnej vrstvy alebo sú súčasťou iného spoločenstva?

BYŤ POŽEHNANÍM PRE CELÝ SVET

¹Hospodin povedal Abrámovi: „Odíd' zo svojej krajiny, od svojho príbuzenstva a z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem! ²Urobím z teba veľký národ, požehnám ťa, zvelebím tvoje meno. **Buď požehnaním!** ³Požehnám tých, čo teba žehnajú a tých, čo tebe zlorečia, preklajam. **V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme.**“ (1Moj 12,1–3)

Uvažuj o úvodnom texte (1Moj 12,1–3). V čom môžeme Boží pokyn Abrámovi vnímať ako výzvu na misiu?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Boh vyzval Abráma (ktorého meno neskôr zmenil na Abrahám), aby opustil svoj ľud (svoje príbuzenstvo) a odišiel do inej krajiny. Táto výzva bola súčasťou Božieho plánu využiť Abraháma ako prostriedok na naplnenie svojich zámerov na zemi. Abrahám poslúchol Hospodina, konal podľa Jeho slova. Boží plán pre teba môže byť rôznorodý: môže to byť výzva, aby si opustil svoje mesto alebo svoju širšiu rodinu a odišiel na miesto, ktoré pre teba Boh pripravil. To všetko preto, aby si Mu slúžil a mohol byť požehnaním pre iných.

Čo hovoria uvedené texty o Božej zmluve, ktorá je Jeho zaslúbením pre nás?

1Moj 3,15

1Moj 17,19

4Moj 24,17

Iz 9,6

Dan 9,24–27

Mat 1,21

Z vyššie uvedených textov je zrejmé, že Boh sa chystal splniť zaslúbenie z rajskej záhrady, že príde Nieкто, kto bude riešením problému hriechu. Toto riešenie, Ježiš Kristus, Mesiáš, malo vziť z línie Abraháma a Izáka (prostredníctvom Sára). Text Heb 11,9 hovorí, že Izák a Jákob boli dedičmi zaslúbeného požehnaní, ktoré dal Abrahámovi Boh.

Nevieme presne, ako Abrahám rozumel tomu, že prostredníctvom neho príde zaslúbené Potomstvo, ale rozhodol sa poslúchnuť Boha. „Vo viere Abrahám poslúchol, keď ho Boh volal, aby odišiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo. Odišiel, hoci nevedel, kam ide.“ (Heb 11,8)

Aj pre tento krok je pre nás Abrahám príkladom človeka viery.

- **Predpokladajme, že ťa Boh povolá, aby si išiel, „hoci nebudeš vedieť“ kam. Čo všetko by ovplyvňovalo tvoju reakciu?**

APLIKÁCIA

POVOLANIE ABRAHÁMA A JEHO ZLYHANIA

¹⁸Faraón zavolał Abráma a povedal mu: „Čo si mi to urobil? Prečo si mi nepovedal, že je to tvoja žena? ¹⁹Prečo si povedal, že je to tvoja sestra? Ja som si ju preto vzal za ženu. Tu teda máš svoju ženu, ber si ju a chod!“ ²⁰Faraón ho potom zveril mužom, aby ho poslali preč aj s jeho ženou i so všetkým, čo mal. ^{13,1}Odišiel teda Abrahám z Egypta so svojou ženou i so všetkým, čo mal, do Negevu. Bol s ním aj Lót. (1Moj 12,18–13,1)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Abrahám po Božom volaní vstúpil do novej krajiny, presne ako mu Boh prikázal. Hneď od začiatku sa však zdalo, že sa mu príliš nedarí. Išiel síce tam, kam mu Boh prikázal, ale podľa Biblie „vtedy bývali v krajine Kanaánčania“ (1Moj 12,6). Boli to pohanía známi krutosťou a násilím. Niet divu, že hneď po Abrahámovom príchode sa mu zjavil Hospodin a povedal: „Túto krajinu dám tvojmu potomstvu.“ (1Moj 12,7) Abrahám nepochybne potreboval povzbudenie. Napriek tomu sa mu spočiatku vôbec nedarilo.

Prečítaj si text 1Moj 12,10–13,1. Čo sa Abrahámovi stalo a akých chýb sa dopustil tento Boží muž?

Pre Abraháma muselo byť skľučujúce opustiť pohodlnú a s najväčšou pravdepodobnosťou prosperujúcu existenciu v domovine a odísť, „hoci nevedel, kam ide“ (Heb 11,8). A navyše, jeden z prvých problémov, ktorým musel čeliť, bol hladomor. Situácia bola taká zlá, že bol nútený opustiť miesto, kde sa mal podľa Boha usadiť. A potom sa všetko ešte viac skomplikovalo.

„Počas Abrahámovho pobytu v Egypte sa ukázalo, že tento Boží muž má svoje ľudské slabosti a nedokonalosti. Keď Abrahám zatajil skutočnosť, že Sára je jeho žena, prejavil nedôveru v Božiu ochranu a nedostatok tej neochvejnej viery a odvahy, o ktorej za svojho života podal toľko jedinečných dôkazov. ... Pre slabosť Abrahámovej viery sa v tomto prípade Sára ocitla vo veľkom nebezpečenstve. O jej kráse sa dozvedel egyptský faraón, dal si ju priviesť do svojho paláca a chcel si ju vziať za ženu. Božie veľké milosrdenstvo ochránilo Sáru a faraónovu rodinu stíhali tvrdé tresty.“ (PP 130; PP /sk/ 90)

Nikto nikdy nepovedal, že misijné dielo bude jednoduché. Tým, že Abrahám klamal a zavádzal, situáciu ešte viac zhoršil. Našťastie, Boh je trpezlivý a svojho služobníka napriek zlyhaniu neodvrhol. Neskôr sa ukázalo, že Abrahám sa chýb a omylov dopúšťal opakovane. Je potešujúce vedieť, že aj napriek našim chybám nás Hospodin môže použiť na vykonanie diela, ktoré pripravil. Ak sa Ho budeme pridížať vo viere, ako to urobil Abrahám, Boh nám naše hriechy odpustí a bude s nami spolupracovať.

APLIKÁCIA ■ Aké ponaučenie si môžeš vziať z príbehu o Abrámovi v Egypte?

PRVOTNÁ CIRKEV – STRACH AJ ODVAHA

¹Saul schvaľoval, že ho zabili. V ten deň sa začalo veľké prenasledovanie cirkvi v Jeruzaleme a všetci okrem apoštolov sa rozprchli po krajoch Judska a Samárie. ²Štefana pochovali zbožní muži a veľmi za ním plakali. ³Saul však ničil cirkev; chodil po domoch, odvláčil mužov i ženy a vrhal ich do väzenia. ⁴Tí, ktorých rozohnali, rozišli sa po okolí a zvestovali slovo evanjelia. (Sk 8,1–4)

Uvažuj o úvodnom texte (Sk 8,1–4). Čo zapríčinilo, že sa raná cirkev rozptýlila a vyhla sa pohodlnému zotrúvaniu na jednom mieste?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Raná cirkev na začiatku pôsobila prevažne v Jeruzaleme (alebo na židovskom území obývanom židovským národom). Keď sa začalo prenasledovanie, do ktorého bol aktívne zapojený aj Saul, oddaný Žid a farizej, cirkev sa z Jeruzalema rozptýlila po celej Judei a Samárii. Ježiš predpovedal: „Budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ (Sk 1,8) Táto predpoveď sa podľa Sk 8,4 naplnila: „Tí, ktorých rozohnali, rozišli sa po okolí a zvestovali slovo evanjelia.“

Aj keď sa cirkev začala šíriť mimo Jeruzalema, veriaci pokračovali v kázaní v regiónoch obývaných Židmi alebo v štvrtiach miest, v ktorých žilo židovské obyvateľstvo. Hoci podľa textu Sk 11,19 cirkev bola rozptýlená až do Fenície (dnešný Libanon) a na Cyprus, ani v tomto štádiu nezvestovali posolstvo nikomu inému než samotným Židom. Ježišovi učeníci a raná cirkev sa nijako neusilovali o to, aby k Pánovi prichádzali aj pohania. Ich zvestovanie sa sústredilo len na Židov. Zdá sa, že mali na poslanie cirkvi veľmi obmedzený pohľad. Aj Peter, Ježišov učeník a jedna z vedúcich postáv ranej cirkvi, bol proti tomu, aby sa evanjelium zvestovalo pohanom, ako to začal robiť Pavol. Apoštol Peter bol známy ako „apoštol obrezaných“ (teda Židov) a Pavol ako „apoštol pohanov“ (Gal 2,8). Peter na začiatku dokonca ani nechcel, aby ho iní videli v spoločnosti pohanov (Gal 2,11.12). Boh však vyviedol Petra z omylu, zmenil jeho srdce a dal mu odvahu kázať evanjelium aj pohanom. Apoštol začal chápať, v čom spočíva podstata poverenia kázať evanjelium a aký význam mala Ježišova smrť pre celý svet.

- **Prečítaj si text Sk 10,9–15.28.29. Aké posolstvo dal Pán Petrovi? Ako máme v dnešnej dobe uplatňovať tento princíp v misijnom diele?**

APLIKÁCIA

ZAČNITE TAM, KDE SA NACHÁDZATE

Prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás, a budete mi svedkami i v Jeruzaleme i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme. (Sk 1,8; Roh.)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Akú zásadu predstavil Ježiš v úvodnom texte (Sk 1,8)? Ako máme postupovať pri konaní Jeho misie?

Ide o zásadu, ktorú stanovil Ježiš. Ukazuje nám, ako máme postupovať, keď ako Jeho učeníci nesieme dobrú správu ostatným. Nemáme druhých presvedčať o našej pravde a o ich omyle. Najdôležitejšie je predstaviť Ježiša, ako Ho znázorňuje poslanstvo troch anjelov zo Zjavenia (Zj 14,6–12).

Dnešný text (Sk 1,8) predstavuje dôležité princípy zvestovania:

(1) „Budete mi svedkami v Jeruzaleme“. Ako sme si už ukázali (ale stojí za to zopakovať), máme byť Jeho svedkami na mieste, kde fyzicky prebývame. To môže zahŕňať náš domov, naše zborové spoločenstvo, našu štvrť a našu komunitu. Najprv musíme byť Jeho svedkami tam, kde sa nachádzame – rodina alebo zamestnanie – a byť Jeho svedkami ľuďom, ktorí sú nám najbližší. Môže to byť blízka alebo širšia rodina, spoločenstvo veriacich, kolegovia, spolužiaci alebo susedia.

Niekedy si ľudia pod misiou predstavujú vydávanie svedectva v ďalekých krajinách, najlepšie na inom kontinente alebo v inej kultúre. Zabúdajú však vydávať svedectvo ľuďom okolo seba. Mali by sme začať tam, kde sme. A ak sa Boh rozhodne vyslať nás ďalej, mali by sme byť ochotní ísť.

(2) „... i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme“ (Sk 1,8). Ježiš opäť potvrdzuje skutočnosť, že vydávanie svedectva zahŕňa prekračovanie kultúrnych hraníc. Počnúc miestom, kde sa nachádzame, môžeme byť povolani presunúť sa do iných oblastí, aby sme oslovili rôzne sociálne, etnické a náboženské skupiny. Ak patríme k určitej etnickej alebo jazykovej skupine, môže byť pre nás oveľa jednoduchšie vydať svedectvo práve ľuďom, ktorí sú nám podobní, a to vďaka minimálnym kultúrnym bariéram, ktoré potrebujeme prekonať. V niektorých oblastiach sveta je však v cirkvi zastúpená iba jedna etnická skupina či jeden klan alebo kmeň. Ježišovo *veľké poverenie* nám však hovorí, že ako Jeho svedkovia máme byť ochotní ísť a dať k dispozícii svoje schopnosti a možnosti do služby aj týmto ľuďom. Aj oni totiž potrebujú počuť Ježišovo poslanstvo.

APLIKÁCIA ■ Vytvorte zoznam skupín ľudí vo vašej komunite, ktorí by potrebovali pomoc a ktorých sa cirkev doteraz nesnažila osloviť.

VÝZVA

Začnite sa modliť za príležitosť, aby ste sa v blízkej budúcnosti mohli zapojiť do misie pre ľudí, ktorí potrebujú pomoc.

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Prečítajte si kapitoly „Veľké poverenie“ (AA 25–34; PN 17–21) a „V Kornéliovom dome“ (AA 131–142; PN 75–81) z knihy *Poslovia nádeje*.

„Kristus dal pred svojím nanebovstúpením učeníkom úlohou. Poveril ich, aby boli vykonávateľmi jeho vôle, v ktorej svetu odkázal poklady večného života. Akoby im povedal: Boli ste svedkami môjho obetavého života v záujme sveta, videli ste, čo som pre Izrael vykonal. A hoci môj ľud ku mne nechcel prísť, aby získal život, a kňazi i poprední muži naložili so mnou, ako sami chceli, aj napriek tomu, že ma zavrhli, budú mať novú príležitosť prijať Božieho Syna. Videli ste, že som prijal všetkých, čo vyznali svoje hriechy. Kto príde ku mne, toho neodvrhnem. Vám, moji učeníci, zverujem toto poslanstvo o milosti. Treba ho oznámiť Židom i pohanom – najprv však Izraelovi, potom všetkým národom, jazykom a ľuďom. Tí, čo uveria, budú tvoriť jednu cirkev.“ (AA 27, 28; PN 18)

Veľké poverenie je jasné: „Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národnostiach.“ (Mat 28,19) Neoddeliteľnou súčasťou misie je preto ísť za druhými ľuďmi, vrátane tých, ktorí žijú v iných krajinách.

„Poverením hlásať evanjelium o Kristovom kráľovstve boli položené základy misijnej činnosti. Učeníci sa mali horlivo usilovať o záchranu hynúcich a všetkým oznamovať pozvanie milosti. Nemali čakať, kým ľudia prídu za nimi. Sami mali ísť s poslanstvom milosti za ľuďmi.“ (AA 28; PN 18)

„Na svete je mnoho tých, ktorí sú Božiemu kráľovstvu bližšie, než si myslíme. Pán má v tomto temnom svete hriechu mnoho vzácných ľudí, ku ktorým by rád poslal svojich poslov. Všade sa nájdu ľudia ochotní postaviť sa za Krista, dať prednosť Božej múdrosti pred akýmikoľvek svetskými výhodami a stať sa vernými šíriteľmi svetla. Z podnetu Kristovej lásky budú viesť ku Kristovi aj iných. ... Peter im celú záležitosť podrobne vysvetlil. ... Keď to bratia počuli, uspokojili sa. Presvedčili sa, že Peter svojím počínaním plnil Boží zámer a že ich zaujatosť a výlučnosť odporuje Duchu evanjelia. Oslavovali Boha a vaveli: *Teda Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život.* (Sk 11,18) Tak to sa veriaci bez akýchkoľvek sporov zbavili predsudkov a opustili stáročia trvajúcu výlučnosť. Tým sa otvorila cesta hlásaniu evanjelia medzi pohanmi.“ (AA 140–142; PN 80.81)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako by ste definovali slovo „misia“ v aplikovaní na svoj vlastný život?
2. Akými spôsobmi by ste mohli každý deň konať misiu prostredníctvom svojich postojov a svojho správania? Ako môžete byť pri svojich každodenných povinnostiach viac orientovaní na misiu?
3. Prečo je dôležité, aby sme skúmali svoje srdcia a hľadali silu zhora na očistenie sa od predsudkov voči tým, ktorí sú iní ako my?